

Δέρων

Χειρόγραφον 145
 χειρογράφον Μιχαήλ Κυριακοπούλου
 φ. 560β.

Α. Π. - Κεραυρός:
 χειρογράφον

Bibliothèque

Παρισίου 1899.

τ. Δ' Σ. 133

Γράμμα Πατριάρχου τινος Κυριακοπούλου, πιθανόν
 Μάρκου του Ξυλομαράνη, πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς τῆς
 Μυσοπούλου Δέρων καὶ τῆς ἐπισκοπῆς Μερῶν,
 καὶ Μαίω, Ἰνδιανῶν, 18' (= 1465).

Δ. Γρ. Καμπουρόπουλος: Μνημὴ τῆς ἐπισκοπῆς τῶν Ἀθηνῶν
 τ. II σ. 354

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Σ. 405

Τὰ περί λαίμα (τοῦ Πατριάρχου Μάρκου τοῦ Ζυγοῦρου)
... σκευήν καὶ ὁ 145^{ος} Κώδ. τῶν Κυριολογῶν
Μιχαὴλ τοῦ Πατριάρχου Τάφου

Εἰς τὸν Κώδ. τούτου ὑπάρχει τελεσίδικη 16^η αἰώνου ---
ὑπάρχει ἀντίγραφον ἐπιστολῆς ἀνωτέρου τινος Πατριάρχου
Κυριολογῶν πρὸς τοὺς κληρικοὺς τῶν Μυροπόλεων
Δέρβου καὶ τῶν Ἐπισκοπῶν Μελῶν.

Ἐκράφη δὲ αὕτη ἰουλιανῶν τῶν 15^{ων} ἰνδικτησίων, τοσούτου ἔτι
1465.

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐνομοθνήσκει τὸν φάβεντα τόπον ὑπὸ Ἰωάννην
ἱερομονάχου καὶ ἀνεγνώσθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῖς ἐκκλησιαστικῶν
Εἶναι δὲ περιουσίαν ἐπιστολῆς τινὸς κατὰ τὴν κληρικὴν τῶν
Μυροπόλεων Δέρβου καὶ τῶν Ἐπισκοπῶν Μελῶν, οἵτι-
νες «τοσαύτως παραβλαβόντες καὶ τοῦ (τουτίου ὡς ἐχὼ
νομήσω, ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ χράφου-τος πρὸς αὐτὸν
Πατριάρχου) οὕτω ἀπέσπασαν τινὰ ἐκ Κυριολο-
γῶν ποτε πρὸς τὸν Πατριάρχην, ἵνα, κατὰ φαίμεναι, συγχωρήσας τὸ
τῇ ἐκλογῇ του, οἷτι ἔκράφη αὐτῷ «περί τινος ἐκκλησιαστικοῦ
πράγματος ἢ δικαιώματος».

Ὁ σταθεὶς λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς Ἰωάννην, ἰστοῦν ἔχει νὰ παραλάβῃ
«ἔκκράφως καὶ ἐκγράψως, μετὰ βάρους ἀφορισμοῦ, πᾶν ὃ τι ἐν
δικαίῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κληρικῶν ποιεῖται, καὶ νὰ προβεῖται
αὐτὰς ὡς τὸ νὰ μενημονεύσῃ ῥητὴν αἰνέσας τὴν ἱερατικὴν ταύτης, τοῦ
ἐνόμου-τος Πατριάρχου, «κατὰ τὸν καὶ τὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ
τῶν ἀρχαίων συνήθειαν», καὶ ἂν τίς «σμερῶν τι τῷ δικαίῳ καὶ
μάχιδα καταφρονῶν καὶ μενημονεύον τοῦ ἐνόμου-τος ἡμῶν
Μεσιότου, ἔσται ὑπὸ καθάρσιου καὶ ἀφορισμοῦ καὶ ἀνάθεμα».

Σ. 407

Ἐν παραδειχθῶν ὡς ἀντιβῇ τὴν παρὰ τῷ Μεσίῳ ἀντιφροσίνῃ, οἷος
ἐν φρόνῳ ἐβελήθη τοῦ θρόνου μετὰ ἑνὸς ἑλίου Πατριάρχου (Μεσίτου·
Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία τ. 3. σ. 331.), δικαίον ἦεν ἀντιφρονῶν τὴν
προσδιορισμένην τὸν ἑλίου τοῦ 1464 ὡς χροῖον τῶν ἀναρρίτων

145^{ος} Κώδ. τῶν
ἱερολογῶν
Μιχαὴλ τοῦ
Πατριάρχου
Τάφου
τοῦ 16^{ου} αἰῶνος

Α.Π. - Κληρικῶν:
ἐν Βουλγαρίᾳ
Χρονιῶν
Περὶ τοῦ
τ. 10 (1903)
Σ. 405-407
καὶ 410

(ἀνολοθῶν)

τας Μάρκας ὡς τὸν Πατριάρχον Θρόνον. Ὁ πρὸς τοῦ Σωφρονίου ἐκκλησιαστικοῦ Πατρι-
 ἀρχου Ἰωάννου ἐπεβλήθη τὰς Θρόνον ἐν τῷ χρόνῳ ἐμφάνη μετὰ τὴν ἑκτα-
 τὴν αἰχμάλωτον Δαβὶδ, πρὶν Αἰλουράδην Τραπεζοῦσιον. τὸ ναυαρχεῖον
 ταῦτο ἐγένετο τῇ 1^ῃ νομβρίου 1463 ἔτους (ἐν ἀρχαίοις ἀντίστοιχον, ὅπου
 ὅρα ὡς τὸν ἡμετέριον Τραπεζοῦσιαν. ἐν Βυζαντινῇ Χρονικῇ τ. 5. σ. 680)
 Ὑποταχίσαντες δὲ ἐκλήθη τὸ ἐκτελεστικὸν Πατριάρχον τοῦ Σωφρονίου καὶ
 προκείμενοι μετὰ τὴν ἑκτατὴν χρονίαν τὰς Θρόνον ἐκκλήθη ἐκκλήθη
 νὰ Πατριάρχον, φθάσαντες ὡς τὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ 1464 ἔτους, ὅτε
 δὲ ὡς διάδοχον τοῦ Σωφρονίου καὶ παρουσιασθῇ ὁ Μάρκος Ζυλοναράδης.
 Διὰ ταῦτα καὶ τὸ ἀντίστοιχον Πατριάρχον γράψαντες πρὸς τοὺς ὑπερνοῦν-
 τας Δέσποτας καὶ τὸν Μελῆν, περὶ αὐτῶν τινὰ ἐκκλήθησαν ἀντιπρὸς τὸ κράτος
 τοῦ 1465, δὲ ἡμετέριον ἀπαδοῦν ἐμφάνη ὡς τὸν Πατριάρχον Μάρκον,
 παραπονεμένοι, ὡς ἐκκλήθη, ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν ὑπερνοῦν τῶν Δέσπων καὶ
 τὸν Μελῆν, ὡς ἡμετέριον τινὲς αὐτῶν, ἐμφάνη ὅτι πρὸς καιροῦ ἐνέπαιον
 αὐτοὺς ὡς Πατριάρχον. Ἐπειδὴ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ ναυαρχεῖον
 ἐκκλήθησαν ὅπως ὡς τὸν ἑκτατὴν χρονίαν. ἡμετέριον καὶ ἐκκλήθη
 διὰ ταῦτα αὐτοῦ καὶ ἀφορισθῇ καὶ ἀναθῇ μετὰ τὴν ὑπερνοῦν, ἐκ-
 κλήθη ἐκκλήθη, ὅτε ἐκκλήθη μετὰ τὴν ἀπαδοῦν καὶ ὅπως τὸν Μάρκον Πατριάρ-
 χον ναυαρχεῖον, δὲ ἡμετέριον ὡς τὸν ἑκτατὴν χρονίαν ἀντιπρὸς καὶ πάλιν
 (κατὰ τὸν χρόνον ταῦτο ἡμετέριον ἐν τῷ Πατριάρχῳ δύο ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς
 ὑπερνοῦν, τὸ περὶ τὸν ἑκτατὴν οἰκονομῶν καὶ τὸ περὶ τὸν ἑκτατὴν οἰκονο-
 μῶν καὶ ἑκτατὴν ἐκκλήθη ἀρχῇ. ἐν δὲ ταῦτα, καὶ κατὰ φαίνεται τὸ
 περὶ τὸν ἑκτατὴν οἰκονομῶν, ὅπως ἐκκλήθη πρὸς τὸν Σωφρονίου
 Πατριάρχον. Οἰκονομῶν τὸν ἑκτατὴν Μάρκον)